

Ishockeyns kön

Föreställningar om kropp och kön inom ishockey som kulturell praktik

© **Jesper Karlsson**

Gymnastik- och idrottshögskolan GIH, Stockholm

Publicerat på idrottsforum.org 2016-11-21

Det övergripande syftet med artikeln är att illustrera medias inverkan i skapandet av föreställningar om kropp och kön inom ishockeyns som kulturell praktik. Detta görs utifrån Svenska Ishockeyförbundets egen mediedistribution för att i vidare bemärkelse kasta ljus på hur uppfattningar kring kropp och kön tar sig uttryck inom ishockeyns som kulturell praktik. De teoretiska ingångar som ligger till grund för analysen av det empiriska materialet är Judith Butlers teori kring hur kroppar materialiseras samt hegemonisk maskulinitetsteori. Butlers teori ger på ett överskådligt plan en ingång för att kunna analysera hur föreställningar om kön och kropp *skapas* och *görs* till subjekt i Svenska Ishockeyförbundets mediedistribution. Den hegemoniska maskulinitetsteorin används för att utröna hur normer kring kropp och kön skapar en bild av ishockeyspelaren som de olika subjekten inom praktikerna behöver förhålla sig till. Det empiriska materialet består av de åtta första nummer av magasinet *Hockey* utgivna 2015. Magasinet är Svenska Ishockeyförbundets officiella organ och ger en bred inblick i sporten i och med att den ger röst åt många olika företrädare

inom ishockeyns dels på nationell nivå, dels på internationell nivå. Dessa röster bidrar till möjligheten att få insyn i ishockeyns som kulturell praktik på ett mer övergripande plan. Det som framkommer i materialet är att Svenska Ishockeyförbundets mediedistribution i form av magasinet *Hockey* bidrar till att producera normativa uppfattningar kring kön och kroppar inom ishockeyns som kulturell praktik. Även om damishockeyns ges röst, och detta möjliggör en viss förskjutning av normerna kring den idrottande kvinnan, är det uppenbart att det vilar en diskursiv makt över damishockeyns som gör den underställd herrishockeyns. Sammanfattningsvis kan man säga att magasinet bidrar till att producera "sanningar" om kön och kroppar som bidrar till mäns hegemoniska ställning inom ishockeyns som kulturell praktik.

JESPER KARLSSON är idrottsvetare på Mastersnivå vid Gymnastik och idrottshögskolan. Denna artikel är dock en sammanfattning av en examinationsuppgift skriven på kursen *Idrott, kön och kropp* vid Linnéuniversitetet. Tack till Tobias Stark för värdefull feedback.

Inledning

I Sverige finns ett brett intresse för ishockey. Det vittnar inte minst det senaste decenniets OS-tittarsiffror. Finalen 2014 i Sotji mellan herrlandslaget (Tre Kronor) och Kanada lockade 2,7 miljoner tittare (Expressen 2014- 02-24), och finalen i Turin 2006 mellan damlandslaget (Damkronorna) och Kanada sågs av närmare 2,3 miljoner (Dagens Nyheter 2006- 02-21). Med andra ord finns det ett publikt intresse för både herr- och damishockeyn i Sverige, åtminstone när lagen går långt i OS sammanhang.

Detta underliggande intresse för både dam- och herrishockey gör det intressant att granska de diskursiva ordningarna inom sporten som kulturell praktik inte minst i relation till media, speciellt med tanke på att ishockey är en sport som pojkar och män utövar i större utsträckning än flickor och kvinnor (Larsson 2009; Riksidrottsförbundet 2012).

Media är, enligt Bredström (2012), en av flera instanser i samhället som skapar och upprätthåller hegemoniska föreställningar om hur världen ser ut, och som oproblematiserat producerar ”sanningar” som ofta är konstruerade med retoriska grepp så som att hänvisa till att något är naturligt, normalt eller äkta. Larsson (2001:15) framhäver också att ”idrotten skapar självförståelse i förhållande till manlighet och kvinnlighet inte bara för de som deltar i idrotten. Idrotten i media bidrar också till skapandet av självförståelse”.

Med andra ord bidrar media till att skapa en form av självförståelse gällande kropp och kön, samt att reproducera maktförhållanden mellan kroppar och kön (se Burstyn 1999; Heywood et al. 2003). På grund av detta är det av betydelse att undersöka hur kön och kroppar görs i media och inte minst i Svenska Ishockeyförbundets egen mediedistribution. Forskningsresultaten kan bidra till att öka förståelsen av hur föreställningar kring kropp och kön ser ut inom ishockeyn som kulturell praktik.

Syfte

Utifrån ishockeyns allmänintresse i det svenska samhället och medias inverkan i skapandet av kropp och kön, samt producerandet av sanningar, är det övergripande syftet att illustrera hur detta kommer fram i Svenska Ishockeyförbundets egen mediedistribution, och i ett vidare perspektiv kasta ljus på hur föreställningar kring kropp och kön tar sig uttryck inom ishockeyn som kulturell praktik.

Teoretiska utgångspunkter

Att göras till kön

För att förstå hur kroppar materialiseras och *görs* till kön kan det inledningsvis vara nödvändigt att ge en kort bakgrund till diskursbegreppet. En diskurs kan beskrivas som ett uttryck som betecknar hur en viss samling språkliga kategorier förhåller sig till ett objekt, och dels hur detta påverkar vårt sätt att beskriva objektet, dels hur dessa beskrivningar påverkar vår förståelse av fenomenet i fråga. En viktig faktor i diskursanalysen är att lägga märke till sådant som *inte* tas upp. Det vill säga att det som sägs är ett sätt att inte säga något annat. Det betyder vidare att total tystnad om vissa teman, eller formuleringar av argument på ett visst sätt istället för ett annat, är en viktig del inom diskursanalysen (Bryman 2008:474).

När man beskriver en diskurs försöker man upptäcka de relationer som upprättas och som karaktäriserar en diskursiv praktik (Foucault 2002:68). Fokus i denna artikel ligger på att undersöka hur kroppar och kön *görs* i magasinet *Hockey*. Diskursbegreppet ska med andra ord ses som ett hjälpmedel för att undersöka hur det är möjligt att tänka på ett visst sätt och hur långt språket påverkar människor. Diskurserna skapar det meningsutrymme som existerar inom varje kultur i detta fall ishockeyns praktik (Nilsson 2011:61-66).

Dessa diskursiva ordningar är en viktig del i hur kroppar materialiseras och görs till kön. Butler (1993:1) lyfter fram att det inte kan finnas någon given kropp med ett givet kön som är åtskilt från det vi brukar beteckna som socialt kön. Det är kroppen, både den generiska och den specifika, som materialiseras genom språket. Det vill säga att genom talet om kroppen så formas den till vad den avser att bli. Butler anser således att det inte kan finnas någon levd eller erfaren kropp som utgångspunkt för vad människan är, utan människor, och speciellt kön, är en kulturell skapelse och *görs* i interaktion med andra. Hon menar att kön blir till (eller misslyckas att bli till) genom att den är manad till att bli ett kön och att detta sker genom en högst reglerande tradition. På så vis blir kön en produkt av en materialiserad historia. Den kroppsliga erfarenheten är med andra ord lika mycket en kulturell och tolkad erfarenhet som den biologiska (Carlsson 2001:132).

Med andra ord är språket en central utgångspunkt för att förstå hur kroppar och kön *görs* eller *blir till*. ”Vi kan inte ha några förspråkliga eller för-diskursiva erfarenheter, och därför kan vi inte heller ha någon kunskap som är oberoende av språket”, Carlsson (2001:134). I denna redogörelse för is-

hockeyns föreställningar gällande kropp och kön har vi således tillgång till bokstäverna och orden, själva textens yta. Denna yta antas spegla författarens medvetna och omedvetna associationer kring det hen skriver. Dessa associationer kan vara viktigare än de antaganden vi gör om författarens intentioner och det hen faktiskt skriver om. Dessa tankeanknytningar säger, med andra ord, mer om de tankar som är kopplade till praktiken och som återges i media, och inom denna framställning, kopplade till ishockeyn som kulturell praktik. Larsson (2001:13) menar att texten som beskrivning utgör en passiv transportör av bilden av idrotten. Men han menar även att denna bild ska ses som just en bild och utgör således inte en oproblematisk avspiegling av en ”ren” idrott.

Med andra ord, beskrivningarna av idrotten generellt, och ishockey specifikt, innehåller ett synsätt på idrott och kön som blir intressant om vi behandlar dessa bilder som en sanning. Det som framkommer då är en avspiegling kring hur vi tycker att idrotten *ska* vara, eller hur vi tycker att kön och kropp *ska* vara inom idrotten generellt, och i detta fallet, ishockeyn specifikt.

Hegemonisk maskulinitet

Den hegemoniska maskulinitetsteorin är inom män och maskulinitetsforskning den oftast återkommande teorin. Connell & Messerschmidt (2005) menar att den hegemoniska maskuliniteten främst innefattar mönster av praktiker som män gör för att skapa en dominans inom samhället. Enligt Connell (2008:115) kan den definieras som den konfiguration av genuspraktiker, eller mönster, som för tillfället ger patriarkatet legitimitet och på så sätt bidrar till mäns dominant position över kvinnor på en makronivå.

Utgångspunkten i teorin är att det existerar multipla maskulinitetsformer och att det existerar en hierarki mellan dem. Den som befinner sig högst upp inom denna hierarki är den som ligger närmast det hegemoniska maskulinitetsidealet. Det ska tydliggöras att ingen man inom en social arena behöver uppnå det hegemoniska maskulinitetsidealet, utan det ska snarare förstås som att denna form av maskulinitet är en bild av hur den ”perfekta” mannen ska vara inom en social praktik. Med andra ord den hegemoniska maskuliniteten är den mest kulturellt konsensusbärande, den diskursiva mittpunkten, den institutionaliserade bilden av hur män, inom en praktik, ska vara. Men det är också den som står för marginaliserandet av alternativa maskuliniteter samt kvinnor (Connell & Messerschmidt 2005; Connell 2008:115).

I denna framställning används de teoretiska utgångspunkterna dels för att få syn på hur kroppar och kön *görs* inom ishockeyn som kulturell praktik, och dels för att försöka illustrera hur normer kring kropp och kön skapar en hegemonisk bild av ishockeyspelaren som subjekten inom praktiken behöver förhåller sig till och som påverkar deras verksamhet.

Det empiriska materialet

Tidningen *Hockey* är Svenska Ishockeyförbundets officiella organ och utgör således en viktig representant för hur förbundet ser på ishockey. Magasinet ger också en bredare inblick i ishockeyn i och med att många olika företrädare ges röst dels på nationell nivå, dels på internationell nivå. På så sätt kan magasinet sägas representera en viktig diskursbärare (Nilsson 2011:55) inom svensk hockey.

Av praktiska skäl har jag valt att analysera de åtta första numren som utkom under året 2015, för att få en så uppdaterad bild som möjligt av hur Svenska Ishockeyförbundets mediedistribution producerar och *gör* kroppar och kön och hur detta påverkar de verksamma inom ishockeyn. Samtliga artiklar har analyserats utifrån en tematisk innehållsanalys (Bryman 2008:28), de teoretiska utgångspunkterna samt undersökningens syfte.

Resultat

Ishockeyns materialiserande av kroppar och kön

Inledningsvis är det enkelt att få en bild av könet på ishockeyspelaren i magasinet. Det är män som framträder i de flesta intervjuerna och på de flesta bilderna. Faktum är att det enkom är en kvinna som är på första sidan under 2015 års första åtta nummer. Detta följer även ishockeyns historieskrivning, och Stark (2010:73) poängterar att denna historieskrivning har präglats av tydliga föreställningar kring ”stora” män som skriver historia. Med tanke på detta, samt ishockeyns manlighetsstämpel (se bland annat Robidoux 2001; Gee 2009), kan det faktum att magasinet avbildar en damhockeyspelare på framsidan, anses som anmärkningsvärt.

Tidningens innehåll återspeglar också den kvinnliga underordningen där herrishockeyn är mer representerad än damishockeyn. I varje nummer återfinns det vanligtvis ungefär tre artiklar om damishockey medan resterande

utrymme ägnas herrhockeyn. Kvinnornas frånvaro i magasinet är väldigt talande inte bara när det kommer till rapporteringen av själva ishockeyn och porträtteringen av framsidorna, utan även när det kommer till de skribenter som återfinns i magasinet som enkom består av män.

Men hur framställs männen i magasinet? Hur görs de till män? Hur blir de till herrishockeyspelare? Ett tydligt exempel är hur männen materialiseras gentemot pojkjuniorerna. Herrishockeyspelaren blir en herrishockeyspelare genom att han inte är en juniorspelare. Detta går att tyda i en utsaga från NHL-proffset Anton Strålman som menar:

Så här i efterhand var det en fantastiskt bra väg att gå, att få chansen att spela seniorhockey i division 1 som jag tycker är en fantastisk bra division. Jag fick komma upp och känna på att spela med män istället för pojkar. (Lindquist, nummer 1, 2015, s 8).

Men talande för hur kön materialiseras och framställs i magasinet är att männen aldrig benämns som herrishockeyspelare, utan bara som ishockeyspelare, eller när man refererar till själva sporten som männen spelar så benämns den som "ishockey" eller "hockey". Den ishockeyn som kvinnorna spelar benämns alltid som "damishockey" eller "damhockey" och det är betydligt vanligare att man skriver ut spelarens kön när man refererar till kvinnliga ishockeyspelare.

Men hur framträder kvinnor i relation till ishockey, hur görs de? Förutom att de materialiseras i förhållande till herrishockeyn så finns det tendenser att tolka det som om kvinnor spelar ishockey på andra grunder än männen, det vill säga på grund av att hon älskar sporten och inte gör det för pengarna. Bland annat kan man läsa en utsaga från en tränare som menar:

Jag hade kunnat ha tagit över killar eller herrar. Men de är bara ute efter att tjäna pengar. Tjejer lägger ner ett lika hårt arbete, men de gör det för kärlek till sporten. Jag är väldigt nöjd och stolt över att leda detta lag. (Jemin, nummer 4- 2015, s. 46).

Detta sägs utan att ta hänsyn till att kvinnor inte har möjligheten att tjäna lika mycket pengar som herrarna. Således ifrågasätts inte systemet och de ojämlika förhållandena som råder, utan kvinnorna lyfts fram som om de innehar ett "renare" ideal istället för att själva strukturen inom ishockeyn blir ifrågasatt.

Det framkommer också att damishockeyturneringar måste marknadsföras på annorlunda sätt än mannens eller pojkjuniorens. Ett exempel på detta är ett uttalande från Mikael Haglund som är ledamot i Svenska Ishockeyförbundet och beskrivs i magasinet som VM-generalen:

Vi kan inte jämföra det [JVM, min anm.] publikintresset med det inför Dam-VM. Inte heller medieuppbådet kommer att vara lika stort. Men å andra sidan har vi trots allt en ökad nyfikenhet på damhockey, Damkronorna har lockat fler åskådare efter framgången i OS senast och vi har skapat ett program runt matcherna som är späckat med aktiviteter (Wigren, nummer 2, 2015, s. 30).

Det blir med andra ord tydligt hur damishockeyn framställs i relation till den ishockey som pojkar och män spelar, och att den förra är underställd den senare. Men samtidigt, som tidigare påvisats, anses damishockeyn ligga närmare ett slags amatörideal (Gruneau, 2006) som framhålls som efterstävansvärt i relation till herrishockeyn som är mer styrd av pengarna.

Det framkommer framförallt i en lite längre krönika av Erika Holst inför Dam-VM. Erika Holst är före detta landslagsspelare och numera utvecklingsansvarig för Damishockey på Svenska Ishockeyförbundet. Hon skriver:

Förhoppningen är även att många som aldrig sett damhockey live ska se VM på plats. Att få en egen bild av damhockey och inte gå på vad som snackas om att damhockeyn är tråkig för att man inte får tacklas. Den ständiga frågan, varför får inte tjejer tacklas? Det råder inget tacklingsförbud inom damhockeyn, det är mycket fysiskt spel i kamp om pucken. Tacklingar rakt framifrån är inte tillåtet, däremot är det tillåtet att ”tacklas” i samma åkriktning för att vinna puck. Detta för att man inte kan ta bort en motståndare genom att köra över henne. Skickliga skridoskostarka spelare gynnas och det bli mer fokus på lret och lirarna (Holst, nummer 2, 2015, s. 36).

Jag tolkar detta som att det tyder på hur de kroppsliga erfarenheterna, det vill säga kvinnornas erfarenhet i ishockey, innefattar en kulturellt tolkad bild av sin situation dels som ishockeyspelare, dels som kvinnor.

Holst uttalande, i detta fall kring den fysiska kampen inom damishockeyn och att man får tacklas, tolkar jag som ett försök att bryta upp med förgivetantagna föreställningar dels kring kvinnor, dels damishockeyn. Fö-

reställningar kring kvinnors fragila natur har varit en återkommande tanke kring kvinnors idrottande (se (Paratt 1989; Chatziefstathiou 2008). Detta uttalande skulle således kunna vara ett försök att omformulera dessa könsnormer inom idrott och *göra* kön på ett, mot normen, annorlunda sätt. Butler (1998) menar att damidrotten har en potential att förskjuta uppfattningar kring kropp och kön just för att den ställer frågor om var gränsen mellan en kropp och en könad kropp går. Det är på detta sätt jag tolkar denna utsaga om tacklingar, ett sätt att förskjuta uppfattningen mellan kropp och en könad kropp inom ishockeyn som kulturell praktik.

Uttalandet påvisar också hur föreställningar kring kropp och kön påverkar de vardagliga praktikerna i och med att kvinnor inom ishockeyn måste förhålla sig till denna ordning, antingen genom att följa normerna eller genom att försöka omformulera dem. Foucault menar att individer inom ett givet samhälle är subjekt under makt/vetenskapen och tillskansar sig sin förståelse av det sociala genom dominanta diskurser. Makt existerar bortom dominans, eller att ett subjekt utövar makt över ett annat subjekt. Han anser istället att makten utspelar sig inom alla och existerar överallt (se Bridell & Rail 2007). Med andra ord är makt inte strukturell, utan praktiserad. Om man ser makt på detta sätt, det vill säga som en form av subjektmakt och diskursmakt, så blir det möjligt att förstå hur subjektet – damishockeyspelaren i detta fall – gör motstånd mot den dominanta diskursmakten, det vill säga den diskursiva makt som ishockeyn som kulturell praktik utövar på de kvinnliga subjekten.

När man ställer den ishockeyspelande mannen och kvinnan jämte varandra blir det tydligt att det manliga könet framstår som det självklara och det oproblematiske inom ishockeyn. Ser man det i relation till Butlers teori kring kroppars materialisering är det också tydligt hur kvinnor och män *görs* till ishockeyspelare, och att ishockeyspelaren *görs* på olika grunder. Det som också framkommer är att detta görande inte är baserat på biologiska skillnader, utan snarare på kulturella uppfattningar – dels att män och kvinnor är olika, dels att herrishockey och damishockey är olika.

Den hegemoniska ishockeyspelaren

I magasinet växer det fram en bild kring hur den hegemoniska ishockeyspelaren ser ut. Bilden som framträder föreställer en vit, aggressiv, storvuxen man som gillar att tävla men ändå kan kontrollera sina känslor. Man kan också se en framträdande utsaga om hur lagarbete värdesätts, men samtidigt

uppträder en bild kring ”den individualistiska” spelaren. Bland annat kan man läsa ett tips kring hur man ska utvecklas som ishockeyspelare från Ulf Lundberg som är spelar- och ledarutvecklare på Svenska Ishockeyförbundet:

Det är du som måste göra jobbet, knyta näven i fickan, bita ihop och verkligen kämpa, men ibland kan knutar lösas upp med hjälp av viss spegling och utifrånperspektiv. Bara det är du själv som både har motorn i dig och håller ratten (Lundberg, nummer 4, 2015, s. 48).

Men för att återgå till hur dessa hegemoniska ideal produceras framhåller Messner (2002:36) en modell kring hur makt reproduceras i ett omklädningsrum. Denna modell ger även en ganska fruktbar förklaring av relationen mellan herrishockeyspelaren och den manlige journalisten. Messner menar att det existerar en form av ledare, en hegemonisk maskulinitetstyp, och sedan finns det ”wannabes”. Dessa wannabes skulle vilja vara som ledarna om de fick chansen. Jag menar att det är ungefär denna bild som illustreras i relationen mellan herrishockeyspelaren och den manliga journalisten. Ett exempel på detta är när journalisten frågar herrishockeyspelaren Ole Kristian Tollefsen följande;

”Vem eller vilka är roligast att möta i en duell framför kassen?” varpå spelaren svarar. ”Det är egentligen svårt att svara bara en spelare. Spelare som spelar stenhårt men schysst, spelare som man märker inte håller på med några fula grejer. Sådana spelare är roligast att möta” (Rönqvist, nummer 2, 2015, s. 16).

Detta ideal lyser också igenom när en manlig skribent diskuterar den händelse som inträffade säsongen 2014 när ett lag i SHL värvade en spelare från NHL som gjort sig känd inom ishockeyn som en slagskämpe:

Jag gillar Brashear. En slagskämpe som aldrig slogs här i SHL men just satte sig i respekt bara genom sin uppenbarelse. En sanslöst vältränad elitidrottsman. De tacklingar han utdelade var i särklass de mest klockrena och hårdaste som jag sett i vinter. Ingen respektlös armbåge eller axel där inte. Det skrevs och skreks om Brashear som en representant för ”hockeyvåldet”. Det var skrattretande att se och höra... Däremot är det hockeyvåld när framförallt stora spelare letar upp små spelare och kör över dem med ojusta medel. När spelare får tacklingar

så att de drabbas av hjärnskakningar, när det kunnat undvikas av motståndaren. Hockey ska vara kamp, intensitet, tuffhet. Men också ärlighet. (Wigren, nummer 2, 2015, s. 35)

Den syn som framträder här, stämmer bra överens med hur övriga spelare, ledare och skribenter uttrycker sig om hur en ishockeyspelare ska vara. Den bild av ishockeyspelaren som produceras i magasinet är att den ska vara tuff och aggressiv men samtidigt kunna hålla känslorna i styr – och så ska det vara en man.

Det som ytterligare stärker bilden av ishockey som en arena skapad av män för män är det stipendium som instiftades till minne av en känd svensk ishockeyprofil som avlidit. Fonden har som syfte att årligen dela ut stipendium till en eller flera unga och lovande ungdoms- och/eller juniortränare. Stipendiet delades ut första säsongen 2010 och man planerar att dela ut det årligen fram till säsongen 2020. Det som gör detta anmärkningsvärt är att det inkom har delats ut till män som hållit på med herrishockey. Jag ser två möjliga förklaringar till detta som förmodligen samspelar, dels att det möjligen existerar få kvinnor som är ledare inom ishockey, dels att det är ett område där den hegemoniska maskuliniteten samt manlig homosocialitet (Sedgewick 1985) tar sig uttryck, det vill säga ett område där män främst hyllar män, och män som dessutom utbildar män.

Slutsats

Den övergripande slutsatsen är att Svenska Ishockeyförbundets mediedistribution, i form av magasinet *Hockey*, bidrar till att producera normativa uppfattningar kring kön och kroppar inom ishockeyn som kulturell praktik. Även om damishockeyn ges röst och detta möjliggör en viss förskjutning av normerna kring den idrottande kvinnan, vilar det ändå en diskursiv makt över damishockeyn som gör den underställd herrishockeyn. Magasinet är dessutom kraftigt överrepresenterat av manliga röster i form av manliga skribenter, manliga ledare och manliga spelare, vilket ytterligare bidrar till att reproducera normen att ishockey är en praktik främst för män. Sammanfattningsvis kan man säga att magasinet bidrar till att producera ”sanningar” om kön och kroppar genom en diskursiv makt, som bidrar till mäns hegemoniska ställning inom ishockeyn som kulturell praktik (jmf Connell & Messerschmidt 2005).

Metoddiskussion och framtida forskning

Den bild som jag lyfter fram i detta arbete går i någon mening emot den mer poststrukturella teoribildningen som värdesätter att lyfta fram hur kön och genus är mer flytande kategorier. Även om jag anser att detta är värdefullt i studier kring kön, och att min analys inte riktigt lyft fram variationer inom varje könskategori, dels för att materialet inte varit så omfattande och dels för att bilderna kring ishockeyspelaren i materialet har varit ganska entydigt, så vill jag ändå framhålla att det finns en poäng i att göra dessa mer ”strukturalistiskt” feministiskt inspirerade analyser. Bordo (1995, s. 242) menar att i en kultur som är konstruerad runt två kön är det omöjligt att bara vara människa, och om man lägger för stor vikt på individuella subjektsbildningar finns risken att man suddar ut makthierarkin som existerar mellan kategorierna kvinnor och män. ”I vår nuvarande kultur är våra aktiviteter kodade som antingen manliga eller kvinnliga och kommer vara så under rådande könsmaktsordningar” (Bordo, 1995, s. 242, min övers). Däremot, om man skulle utvidga detta arbete, anser jag att det skulle vara fruktbart att lyfta fram diskontinuiteter gällande kropp och kön, och även tillföra fler kategorier så som ålder, sexualitet, etnicitet för att kunna illustrera och lyfta fram en rikare bild av ishockeyns kön.

Källförteckning

- Bordo, S. (1995). *Unbearable weight, feminism, western culture and the body*. Los Angeles: University of California Press
- Bredström, A. (2014). Maskuliniteter och kamp om nationella arenor- reflektioner kring bilden av ”invandrarkillar” i svensk media. *Maktens (o)lika förkländningar. Kön, klass & etnicitet i det postkoloniala Sverige*. Stockholm: Bokförlaget Atlas.
- Bridel, W. & Rail, R. (2007). Sport, Sexuality, and the Production of (Resistant) Bodies: De/Re-Constructing the meanings of gay male marathon corporeality. *Sociology of sport journal*. 2007. Vol. 24, s. 127-144
- Bryman, A. (2008). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber AB.
- Butler, J. (1993). *Bodies That Matter. The Discursive Limits of 'Sex'*. London & New York: Routledge
- Butler, J. (1998). ‘Athletic Genders: Hyperbolic Instance and/or the Overcoming of Sexual Binarism’. *Stanford Humanities Review*, 1998: 2. Vol. 6.
- Carlsson, Å. (2001). *Kön, kropp och konstruktion- en undersökning av den filosofiska grunden för distinktionen mellan kön och genus*. Stockholm: Brutus Östlings bokförlag Symposion.

- Chatziefstathiou, D. (2008), 'Reading Baron Pierre de Coubertin: Issues of Gender and Race', *Aethlon* XXV:2, s. 95-115 [21].
- Connell, R.W. & Messerschmidt, J.W. (2005). Hegemonic masculinity: Rethinking the concept. *Gender & Society*, 19(6), 829–859.
- Connell, R. W. (2008). *Maskuliniteter*. (Å. Lindén, Övers.) Uddevalla: Daidalos.
- Foucault, M. (2002). *Vetandets arkeologi*. Lund: Arkiv Förlag.
- Gee, S. (2009). Mediating sport, myth, and masculinity: the national hockey league's "inside the warrior" advertising campaign. *Sociology of sport journal* , ss. 578-598.
- Gruneu, R. (2006). "Amateurism" as a sociological problem: Some reflections inspired by Eric Dunning. *Sport in society*, Vol. 9, No 4, October 2006, s. 559-582
- Heywood, L., Dworkin, S, L. & Foudy, J. (2003). Built to win: the female athlete as cultural icon. University of Minnesota Press: Minneapolis, 2003, 217 p
- Kosofsky Sedgwick, E. (1985). *Between men Between men- english literature and male homosocial desire*. New York: Columbia university press.
- Larsson, H. (2001). *Iscensättningen av kön i idrott- en nutidshistoria om idrottsmannen och idrottskvinnan*. Diss. Stockholms Universitet. Stockholm: HLS Förlag.
- Larsson, H (2009). *Idrottens könsmonster- varför finns de? Vad handlar de om?* http://www.gih.se/Documents/CIF/Tidningen/2009/1_2009/SVIF%20091%20s11-15.pdf [2014-01-08]
- Messner, M. (2002). *Taking the field- women, men, and sports*. Minnesota: University of Minnesota Press.
- Nilsson, R. (2008). *Foucault- en introduktion*. Malmö: Égalité.
- Ohlsson, A. (2014, 24 februari). Viasats fullträff – så många såg OS-finalen. *Expressen*. Hämtad 2015-11-24, från <http://www.expressen.se/sport/os/viasats-fulltraff--sa-manga-sag-os-finalen/>
- Paratt, C. (1989). Athletic "Womanhood": Exploring sources for female sport in Victorian and Edwardian England. *Journal of sport history*, Vol. 16, No 2 (Summer 1989).
- Robidoux, M. (2001). *Men at play- A working understanding of professional hockey* Quebec: McGill-Queen's university press.
- Stark, T. (2010). *Folkhemmet på is- Idrott, modernisering och nationell identitet i Sverige 1870-1945*. Diss. Linnéuniversitetet. Malmö: Bokförlaget idrottsforum.org.
- Svensk, J. (2006, 26 februari). 2,3 miljoner bänkade sig för Damkronorna. *Dagens Nyheter*. Hämtad 2015-11-24, från <http://www.dn.se/sport/23-miljoner-bankade-sig-for-damkronorna/>